

Instytut Badawczy Leśnictwa, Sękocin Stary, ul. Braci Leśnej 3, 05-090 Raszyn
e-mail: zin@ibles.waw.pl www.ibles.pl

Spotkanie członków PEFC Council

W dniach 24-29 maja w Genewie miało miejsce spotkanie członków PEFC Council. Organizacja ta, będąca obecnie światowym liderem w certyfikacji obszarów leśnych przeprowadza największą od momentu założenia rewizję standardów i kryteriów certyfikacji, zarówno gospodarki leśnej, jak i łańcuchów dostaw produktów drzewnych. Stąd też tematyka spotkania została zdominowana przez problematykę wymagań, jakie są obecnie stawiane zrównoważonej gospodarce leśnej. Do najżywiej dyskutowanych, a zatem silnie kontrowersyjnych tematów należały:

- Zmiana przeznaczenia lasów na inne formy użytkowania powierzchni – obok ogólnej niezgody na postępujące wylesienia istnieje sporo wątpliwości, w jakich szczególnych sytuacjach deforestacja może być dozwolona. Dotyczy to zwłaszcza krajów tropikalnych, gdzie potrzeby rozwoju infrastruktury są znacznie większe niż na półkuli północnej, podobnie jak konieczność zachowania równowagi pomiędzy ochroną przyrody a podnoszeniem poziomu życia lokalnej ludności. Podkreślano, że akcje i żądania całkowitej ochrony lasów tropikalnych wysuwane przez organizacje ekologiczne nie biorą pod uwagę różnic w poziomie życia mieszkańców Europy czy Ameryki Północnej i krajów tropikalnych, powodują zahamowanie rozwoju gospodarczego, skazując części społeczeństw na życie w zacołaniu i ubóstwie, a także są niejednokrotnie formą neokolonializmu.
- Zmiany klimatu – wprawdzie większość zapisów w standardach certyfikacji odnosi się pośrednio do zachowania bilansu węglowego, jednak podniesiona została kwestia podkreślenia tego zagadnienia. Wywołało to ożywioną dyskusję, jako że znaczna część członków grupy wyrażała swoje wątpliwości co do sensu wprowadzania „równań węglowych” do standardów ze względu na ich szacunkowy charakter i brak weryfikacji. Ponadto podkreślano, że wprawdzie lasy tropikalne mają zasadnicze znaczenie dla stabilności bilansu węgla, jednak to wzrost zasobów leśnych i użytkowanie surowca drzewnego w trwałych konstrukcjach powoduje zwiększenie absorpcji CO₂, a nie pozostawienie lasów bez jakiegokolwiek ingerencji.
- Organizmy genetycznie modyfikowane (GMO) – ze względu na znaczne różnice w poglądach nie ustalono żadnego wspólnego stanowiska; dyskutanci wyraźnie podzielili się na absolutnych przeciwników wprowadzania GMO, bez jakiegokolwiek limitów czasowych oraz na dopuszczających ich zastosowanie pod warunkiem zachowania pełnego bezpieczeństwa ekologicznego (wykluczenia możliwości „ucieczki” z plantacji i wpływu na naturalne ekosystemy). Problem jest szczególnie istotny, jako że pierwsze genetycznie modyfikowane drzewa już są sadzone na plantacjach przemysłowych.

Źródło: opracowanie własne

I. P.

Zmiany w Gospodarstwie Landowym Las Brandenburgii

Minister leśnictwa Brandenburgii przedstawił w kwietniu br. projekt przyszłej struktury Gospodarstwa Landowego Las Brandenburgii (powierzchnia lasów ogółem 1087 tys. ha, w tym lasy landowe 291 tys. ha, 70 tys. ha lasy komunalne, 88 tys. ha federalne i 535 tys. ha lasy prywatne oraz 103 tys. ha to lasy Niemieckiej Agencji Prywatyzacji). Według tego projektu zadania państwowej administracji jako niższej władzy leśnej, zajmującej się nadzorem nad lasami prywatnymi, pełnić będzie 30 nadleśnictw z wchodzącymi w ich skład 208 rewirami leśnymi. Natomiast zagospodarowanie lasów będących własnością landu powierzone zostanie dalszym 14 nadleśnictwom lasów landowych wraz z ich 160 rewirami leśnymi. Projektowany podział zadań powinien nastąpić już w 2011 r.

Zgodnie z decyzją rządu landowego omawiane Gospodarstwo Landowe powinno już w 2014 r. funkcjonować bez subwencji państwowych, które obecnie wynoszą 75 mln €/rok. Aby osiągnąć ten cel, konieczna będzie redukcja zatrudnienia do końca 2014 r. z obecnych 2400 do 1516 osób. Zwolnieni pracownicy przejdą częściowo na emeryturę (380 osób), część zaś znajdzie pracę w budownictwie drogowym, policji, straży pożarnej, w służbach finansowych, ochronie przyrody, gospodarce wodnej itd.

Zdaniem Związku Lasów Chłopskich Brandenburgii planowane reformy nie są wystarczające, gdyż zakres działania Gospodarstwa Landowego będzie obejmował nie tylko zagospodarowanie lasów państwowych, ale także opiekę i kontrolę nad lasami prywatnymi (zadania administracji państwowej). Wpłyne to niewątpliwie na koszty nadzoru nad lasami prywatnymi, a także doprowadzi do konkurencji na rynku drewna między nimi a lasami państwowymi. Dlatego Związek Lasów Chłopskich Brandenburgii (80 tys. właścicieli prywatnych) domaga się ograniczenia działalności Gospodarstwa Landowego wyłącznie do zagospodarowania lasów państwowych i utworzenia dla wszystkich lasów przyjaznej dla obywateli władzy nadzorczej.

Źródło: *Holz-Zentralblatt*, Nr. 18, 2010

A. K.

Nowe Regionalne Centrum Europejskiego Instytutu Leśnictwa

Na Uniwersytecie Rolniczym we Wiedniu otwarto 12 kwietnia br. nowe Regionalne Centrum Europejskiego Instytutu Leśnictwa dla Europy Środkowo-Wschodniej (EFICEEC). Zgodnie ze Strategią 2022 Europejskiego Instytutu Leśnictwa (EFI) w Finlandii celem nowego, szóstego już. Centrum EFI, jest zwiększenie aktywności sieci leśnych placówek naukowo-badawczych w wymienionym regionie Europy. Jego struktura organizacyjna obejmuje 28 placówek z 16 krajów. Pierwszym kierownikiem nowego Centrum na okres do 2013 r. został

dr Bernard Wolfslehner. Natomiast środki finansowe na funkcjonowanie Centrum zapewniają Uniwersytet Rolniczy w Wiedniu, Ministerstwo Rolnictwa, Leśnictwa, Środowiska i Gospodarki Wodnej, Ministerstwo Nauki oraz miasto Wiedeń. Przy realizacji swoich zadań ośrodek będzie korzystał z potencjału naukowego jego partnerów.

Aktywność Centrum obejmie trzy podstawowe obszary działania:

1. Politykę leśną i ekonomikę, w tym zwłaszcza analizę polityki leśnej, innowacyjność badań oraz ocenę trwałości lasów i gospodarki leśnej.
2. Zmiany użytkowania obszarów wiejskich, zwłaszcza modelowanie tych zmian na skutek zmian klimatu i produkcji bioenergii.
3. Zagospodarowanie ekosystemów leśnych, szczególnie na terenach górskich.

W trakcie uroczystości otwarcia biura podniesiono zwłaszcza znaczenie badań w zakresie polityki leśnej i wykorzystania ich wyników w praktyce podejmowania decyzji. Pierwszym projektem w tym zakresie, realizowanym dla Wiednia, jest dostosowanie lasów położonych w pobliżu miast do przyszłych zmian. Zagadnienie to ma duże znaczenie również dla innych europejskich metropolii.

Opracowane w przyszłości projekty badawcze w ramach EFICEEC będą udostępniane innym placówkom w regionie. Z pewnością bowiem będą mogły być wykorzystane w kształtowaniu programów rozwoju regionalnego przez gospodarkę oraz administrację państwową.

Źródło: *Forstzeitung*, Nr. 6, 2010 r.

A. K.

Rozwój wspólnych standardów gospodarki leśnej w Kanadzie

W maju br. w Toronto 21 przedsiębiorstw przemysłu drzewnego i 9 organizacji ochrony przyrody podpisało umowę o wspólnym opracowaniu standardów zagospodarowania lasów borealnych w Kanadzie. Ma ona na celu m.in. objęcie ochroną nowych powierzchni leśnych służących bytowi regionalnie zagrożonych gatunków - karibu. Ale jej celem jest także wspieranie rozwoju gmin, których byt w dużej mierze zależy od pozyskania i przerobu drewna.

Obok przedsiębiorstw przemysłu drzewnego i organizacji ochrony przyrody uczestnikami pertraktacji i sygnatariuszami umowy są także rządy prowincji oraz przedstawiciele pierwotnych mieszkańców kraju, a także gminy. Wreszcie biorą w nich udział również właściciele lasów oraz ustawodawcy. Natomiast niezależni rzeczoznawcy obserwują przebieg rokowań i sporządzają odpowiednie raporty.

Umową objęte zostało łącznie 72 mln ha lasów położonych na północy Kanady, poczynając od Kolumbii Brytyjskiej na zachodzie, a kończąc na Nowej Funlandii na wschodzie.

Źródło: *Holz-Zentralblatt*, Nr. 20, 2010

A. K.

Rozwój Programu leśnego w Szwajcarii

Program leśny Szwajcarii opracowany został w latach 2002-2003 na okres do 2015 r. Od początku służył jako podstawa polityki leśnej Federacji. Już w pierwszej połowie okresu jego realizacji zmieniły się jednak zarówno cele, jak i przesłanki polityki leśnej. Wyłoniły się chociażby nowe zagadnienia, a wśród nich m.in. zmiany klimatu, ochrona bioróżnorodności,

udostępnianie lasów, ale także wzrost pozyskania drewna. Dlatego Rada Federalna (Bundesrat) podjęła w kwietniu 2010 r. decyzję o nowelizacji Programu leśnego na drugą połowę okresu jego realizacji.

Źródło: *Holz-Zentralblatt*, Nr. 19, 2010

A. K.

Sprawcą choroby zamierania pędów jesionu jest nowy gatunek grzyba

Najnowsze badania przeprowadzone w Szwajcarii wykazały, że sprawcą choroby zamierania pędów jesionu nie jest, jak wcześniej przypuszczano, znany od dawna grzyb *Hymenoscyphus albidus* lecz nowy, identycznie wyglądający gatunek [zob. też "Doniesienia..." nr 3/2010]. Wcześniejsze przypuszczenia okazały się błędne, gdyż oba gatunki *Hymenoscyphus* są pod względem morfologicznym nierozróżnialne. Jednoznaczna identyfikacja może nastąpić wyłącznie na poziomie molekularnym, za pomocą czterech markerów genetycznych. Nowy grzyb – sprawca choroby i jego stadium płciowe *Chalara fraxinea* (odkryty przez prof. T. Kowalskiego) został opisany pod naukową nazwą *Hymenoscyphus pseudoalbidus*.

O tym, że jest to silny patogen świadczy szybkość i skala rozprzestrzeniania się tego gatunku w Europie. Jeszcze kilka lat temu w Szwajcarii, gdzie grzyb ten nie występował teraz notuje się zachorowania. Na podstawie obserwacji terenów objętych objawami chorobowymi i obszarami, w których nie odnotowano choroby prześledzono udział obu gatunków grzyba. Przeprowadzone badania wykazały, że tam, gdzie jesiony były porażone masowo występowały w ściółce jesionowej owocniki *H. pseudoalbidus*, w przeciwieństwie do drzewostanów jesionowych nieporażonych chorobą, w których obserwowano występowanie wyłącznie owocników *H. albidus*, mogących powodować co najwyżej rozkład ogonków liściowych jesionów.

Źródło: *Forstzeitung* 05/2010

M. N.

Walka z kózkami w Bawarii

Minister Leśnictwa [sic!] Bawarii w kwietniu br. uruchomił projekt badawczy dotyczący zwalczania kózkowatych w strefie ochronnej Parku Narodowego Bawarski Las. Powinien on dostarczyć wiedzy o rozwoju gradacji chrząszczy z tej rodziny oraz możliwości jej zahamowania za pomocą stosowanych dotychczas metod. Projekt ten będzie realizowany przez najbliższe 5 lat za kwotę 650 tys. €.

Źródło: *Holz-Zentralblatt*, Nr. 17, 2010

A. K.

Strefowość roślinności a zmiany klimatu

Naukowcy z University of California opublikowali wyniki badań nad zmianami zasięgu stref różnych typów roślinności zachodzącymi w ciągu ostatniego stulecia. Obserwowane jest ciągłe, powolne przemieszczanie się roślinności w kierunku biegunów i w wyższe partie górskie, ale także jej koncentracja wokół równika i poszerzenie strefy pustyń. Oszacowano, że około 10-50% powierzchni lądowej ziemi jest zagrożona zmianami w ekosystemach powodowanymi ocieplaniem się klimatu. Podstawą do sformułowania powyższych wniosków jest

analiza dostępnych badań terenowych oraz materiałów dostarczanych przez systemy informacji przestrzennej.

Wyróżniono 15 biomów, których zmiana położenia w przestrzeni była spowodowana zmianami klimatycznymi – wyższymi temperaturami i zmianami w opadach, a nie bezpośrednią działalnością człowieka. Autorzy badań podkreślają, że problem nie dotyczy pojedynczych roślin migrujących w niezasiadlane dotychczas obszary, a całych formacji roślinnych. Pomiędzy rokiem 1901 a 2002 temperatura znacząco wzrosła na 76% powierzchni lądów, ze szczególnym nasileniem w obszarach borealnych i subarktycznych. Przy identyfikacji najbardziej zagrożonych zmianami obszarów wykorzystano dostępne dane klimatyczne z ubiegłego wieku i model zmian wegetacji w ciągu kolejnych stu lat. Pozwoliło to stworzyć mapę obszarów najbardziej w skali globu narażonych na niestabilność.

Jako najbardziej zagrożone obszary wskazano regiony subarktyczne a także niektóre subtropikalne. Co zaskakujące, jako względnie stabilne uznano rejony zajmowane przez lasy deszczowe, zarówno w Afryce jak i Ameryce Południowej oraz Azji. Obszar Polski, podobnie jak większości Europy należy do średnio narażonych na zmiany.

Do najbardziej spektakularnych przykładów zmian szaty roślinnej należy rozwój zbiorowisk krzewiastych w arktycznej tundrze a także zanikanie lasów w strefie Afrykańskiego Sahelu i zastępowanie ich przez formacje trawiaste. W tym ostatnim przypadku bezpośrednie skutki w postaci braku drewna w gospodarstwach domowych odczuwają lokalne społeczności.

Klasyfikacja obszarów pod względem ich narażenia na zmiany będzie pomocna w działaniach mających na celu ochronę zagrożonych ekosystemów i zarządzanie środowiskiem. W sytuacji gdy środki są ograniczone rozsądnym jest ochrona obszarów bardziej odpornych, które będą mogły stanowić refugia gatunków ginących w innych lokalizacjach. Jednocześnie w miejscach wysokiego zagrożenia stabilności ekologicznej żyje około miliard ludzi. Świadomość takiej sytuacji umożliwi podejmowanie pewnych środków zaradczych i wysiłków mających na celu adaptację lokalnych ekosystemów do zachodzących zmian. Przykładem takich działań może być inicjowanie kontrolowanego wypalania w lasach, zapobiegające występowaniu katastrofalnych, wielkoobszarowych pożarów.

Źródło: 2010 <<http://www.sciencedaily.com/releases/2010/06/100607092143.htm>>

I. P.

Nowe stanowisko do badania odzieży dla robotników leśnych

W Wyższej Szkole Leśnej w Rottenbergu (Niemcy) w kwietniu br. utworzono nowe stanowisko pracy (laboratorium) do badania odporności odzieży ochronnej drwala na przecinanie piłą mechaniczną. Proces przecinania odzieży jest rejestrowany przez ultra szybką kamerę sprzężoną z komputerem. Wyniki oceny odporności odzieży na przecinanie posłużą do wydawania przez Uczelnię certyfikatu bezpieczeństwa („Safe” – Zertifikat).

Źródło: Holz-Zentralblatt, Nr. 17, 2010

A. K.

Nowe Centrum badania skutków zmian klimatu

W marcu br. rząd Nadrenii-Palatynatu postanowił powołać do życia „Centrum Kompetencyjne Skutków Zmian Klimatu” przy Instytucie Badawczym Ekologii Lasu i Gospodarki Leśnej w Trippstadt. Będzie ono zarówno koordynować, jak i prowadzić własne badania w zakresie wymienionego problemu. Uzyskane

wyniki badań posłużą do planowania przedsięwzięć dostosowawczych do zmian klimatu.

Źródło: Holz-Zentralblatt, Nr. 17, 2010

A. K.

Pożar kontra inwazyjne patogeny

Amerykański gatunek derenia *Cornus florida* jest ważnym elementem ekosystemów leśnych we wschodnich stanach USA. Intensyfikuje obieg wapnia w glebie zapewniając opad ściółki bogatej w ten pierwiastek, a jego owoce są istotnym składnikiem diety wielu ssaków i ptaków, szczególnie w okresie ich migracji. Jednak na skutek zawleczenia z Azji grzyba *Discula destructiva* populacja dereni uległa znaczącej redukcji. Grzyb atakuje najpierw liście a następnie pnie powodując zrakowacenia i śmierć drzew. Na niektórych stanowiskach śmiertelność sięga 90%.

W stanach Tennessee i Północnej Karolinie badano wpływ pożarów na stan populacji derenia. Wykazano, że tam, gdzie w ciągu ostatniego 20-lecia zdarzyły się przynajmniej dwa pożary lasu gatunek ten był relatywnie liczny. Powiązано ten fakt z wymaganiami ekologicznymi patogena, który preferuje chłodne, wilgotne siedliska, z ograniczonym ruchem powietrza. Natomiast sporadyczne pożary zwiększają dostęp światła do dna lasu i „otwierają” go na wiatr. Co więcej, na stanowiskach na których nie występowały pożary, derenie były zastępowane przez choinę kanadyjską. Gatunek ten zwiększając jeszcze zacienienie, a tym samym wilgotność wnętrza lasu sprzyjał rozwojowi patogena i uniemożliwiał regenerację dereni.

Według autorów badań okresowe kontrolowane pożary powtarzane co około 10 lat mogą być najskuteczniejszą metodą walki z inwazyjnym grzybem i zapewnienia stabilności ekologicznej opisywanych zbiorowisk.

Źródło: <http://www.sciencedaily.com> z dnia 10.06.2010.

I. P.

Jak korek w butelce wina pomaga lasom i zachowaniu ich różnorodności gatunkowej?

Przemysł korkowy chroni 6,6 mln akrów lasów dębu korkowego (*Quercus suber*) rozprzestrzenionych w Europie (Francja, Hiszpania, Portugalia i Włochy) oraz północnej Afryce (Algieria, Maroko i Tunezja). Pomaga w utrzymaniu jednego z najbardziej zróżnicowanych gatunkowo lasów, stanowiących siedliska takich gatunków, jak ryś iberyjski czy podgatunek jelenia europejskiego - *Cervus elaphus ssp. barbarus*.

„Przed wszystkim przy produkcji korka nie wycina się całych drzew, kora zewnętrzna jest pozyskiwana ręcznie, co 9 lat, a to pozwala drzewu zatrzymać dodatkowe 10 ton dwutlenku węgla – wyjaśnia Patrick Spencer, dyrektor organizacji Cork ReHarvest - Drzewa w tych zagospodarowanych lasach żyją 250-300 lat. Stosując trwałą i zrównoważoną gospodarkę, rolnicy dbają o zdrowie drzew korkowych w tym mało odpornym na zmiany ekosystemie”.

Według Spencera stosowanie korka do zamykania butelek wina jest „zieloną opcją” również z punktu widzenia ochrony środowiska przed zanieczyszczeniami. Korek dobrze poddaje się recyklingowi. Jest „naturalnym, przyjaznym środowisku produktem” – mówi Spencer – „Dzięki recyklingowi korka, redukujemy ilość odpadów na wysypiskach i kreujemy ‘zielone’ miejsca pracy”. Recykling zwiększa też świadomość ludzi, zainteresowanie śródziemnomorskimi lasami korkowymi i ich znaczeniem dla sytuacji ekologicznej Ziemi.

Alternatywa naturalnych korków, czyli zakręcane aluminiowe kapsle nie nadają się do recyklingu, ponieważ są zbyt małe i mają plastikową wkładkę. Górnictwo boksytu, z którego robi się aluminium, jest jedną z najbardziej szkodliwych dla środowiska praktyk na świecie. W porównaniu z produkcją korka, w wyniku produkcji kapsla do atmosfery emituje się 24 razy więcej gazów cieplarnianych, a cały proces pochłania 10 razy więcej energii. W przypadku plastiku jest trochę lepiej: emisja gazów cieplarnianych jest „tylko” 10 razy wyższa.

Jeśli korki naturalne w butelkach od win zostaną wyparte przez ich plastikowe i aluminiowe odpowiedniki, bogate ekosystemy leśne dębu korkowego znajdują się w niebezpieczeństwie. Zmniejszenie liczby miejsc pracy i przychodu wywoła zmianę sposobu ich użytkowania i przekształcenie. Obecnie przemysł korkowy w regionie śródziemnomorskim zatrudnia 100 000 pracowników.

Źródło: Jeremy Hance mongabay.com March 01, 2010
http://news.mongabay.com/2010/0228-hance_cork.html
NWFP-Digest-L No. 4/10

M. K.

O znaczeniu lasów i lasków miejskich

Nawet najmniejsze zachowane fragmenty lasów w terenach zurbanizowanych mają duże znaczenie ekologiczne – to wyniki ostatnich badań naukowców z Ohio University.

Wraz z rozwojem miast i ich ekspansją przestrzenną ptaki migrujące napotykać na coraz większe trudności w trakcie wędrówek, wynikające z braku przestrzeni leśnej, stanowiącej miejsca odpoczynku. Jednak dobrą informacją pochodzącą z przeprowadzonych badań jest fakt, że potrafią one wykorzystać nawet najmniejsze zalesione fragmenty jak miejsca żerowania i regeneracji sił przed kolejnym etapem przelotu.

Podstawą takich wniosków były obserwacje gatunku *Catharus ustulatus* (drozdek okularowy), zimującego w Ameryce Południowej i Środkowej i przelatującego do miejsc rozrodu w borealnych lasach Kanady. Naukowcy odłowili 91 ptaków tego gatunku w trakcie ich wędrówki na północ na przełomie maja i czerwca. Oprócz pomiarów zostały one zaopatrzone w miniaturowe radionadajniki. Następnie ptaki wypuszczono w siedmiu obszarach leśnych na terenie miasta Columbus (stolica stanu Ohio). Fragmenty lasów, które wybrano do doświadczenia różniły się powierzchnią – najmniejszy nie przekraczał 1ha, natomiast największy dochodził do 40ha. Za pomocą radionadajników obserwowano, jak długo ptaki przebywają w miejscach, w których zostały uwolnione. Szybkie ich opuszczanie sugerowałoby brak odpowiednich warunków zarówno w kwestii schronienia jak i dostępności pożywienia. W największych płatach lasu wszystkie ptaki pozostawały aż do wznowienia wędrówki, natomiast w dwóch najmniejszych jedynie 28% osobników szukało innego miejsca odpoczynku. Badania wykazały również, że okres przerwy w czasie migracji nie był w żaden sposób związany z wielkością obszaru leśnego. Czas ten był zależny przede wszystkim od daty – im później ptaki zostały wypuszczone tym krócej trwała przerwa a ptaki sprawiały wrażenie „spieszących się”. Dodatkowym czynnikiem decydującym o terminie odlotu była także pogoda, zwłaszcza słabe wiatry oraz masa poszczególnych osobników. Te o niewielkiej wadze pozostawały w miejscach wypuszczenia dłużej, co wynikało prawdopodobnie z konieczności uzupełnienia sił i zgromadzenia zapasów tłuszczu.

Wprawdzie we wszystkich badanych fragmentach lasów drozdzki okularowe znajdowały odpowiednie warunki, jednak w dużych płatach były one korzystniejsze. Generalnie ptaki

przebywały we wnętrzu kompleksu, nie zbliżając się do jego krawędzi a w mniejszych płatach były znacząco mniej ruchliwe, co wykazuje na ograniczenie obszaru, w którym mogły znaleźć pożywienie.

Przedstawione badania przeprowadzono tylko dla jednego gatunku, stąd trudno wyciągać z nich zbyt ogólne wnioski. Jednak charakter gatunku - drozdek okularowy jest jednym z najbardziej wrażliwych ptaków leśnych – wskazuje na istotną rolę ekologiczną nawet najmniejszych obszarów leśnych w obrębie miast.

„Oczywiście, większe obszary leśne są lepsze, ale nawet najmniejsze są warte zachowania” podsumował badania jeden z ich autorów.

Źródło: <http://www.sciencedaily.com/releases/2010/05/100518131722.htm>

I.P.

Szwedzkie Towarzystwo Ochrony Przyrody występuje z Grupy Roboczej FSC

Walne Zgromadzenie Szwedzkiego Towarzystwa Ochrony Przyrody, największej organizacji ochrony środowiska w Szwecji, podjęło decyzję o wystąpieniu ze struktur Forest Stewardship Council (FSC) w tym kraju. Zdaniem przedstawicieli Towarzystwa, wiele podmiotów gospodarczych posługujących się certyfikatem FSC narusza przepisy krajowego prawa leśnego oraz standardy samego FSC, a liczne formalnie złożone zażalenia Towarzystwa nie spotkały się ze zdecydowanymi działaniami ze strony FSC. Rozczarowanie ze strony przedstawicieli organizacji ochrony przyrody potęguje fakt, że to właśnie Towarzystwo było 15 lat temu inicjatorem certyfikowania lasów zgodnie ze standardami Forest Stewardship Council w Szwecji.

Decyzja wystąpieniu ze struktur FSC poprzedzona była szeroko prowadzonymi dyskusjami wewnątrz samego Towarzystwa. Ponadto skierowało ono na ostatnie Walne Zgromadzenie FSC w Szwecji swoje żądania poprawy systemu certyfikacji. Zgromadzenie FSC przyjęło jedynie częściowo jedno z nich.

<http://www.papernet.se> z dnia 16 czerwca 2010 r.

A. Kal.

Informacje opracowali:

A. K. – Andrzej Klocek

A. Kal. - Adam Kaliszewski

M.K. – Michał Kalinowski

M. N. – Marzena Niemczyk

I. P. – Izabela Pigán